

[A. C. Normann.]

har haft vanskeligheder med, stadig uløst, så var det blevet lagt til side, blevet skrinlagt, og socialdemokratiet havde været med til at droppe de interesser, som danske fiskere over hele landet har i dette spørgsmål. Derfor forstår jeg ikke denne udtalelse fra socialdemokratiets ordfører om, at man ikke har taget dette forslag som en kærkommen anledning til at få denne sag fulgt op og forhåbentlig en skønne dag bragt til afslutning.

Jeg har haft mine betænkeligheder ved, at man yderligere indskrænkede adgangen til at gå til domstolene i de sager, som ålegårdsnævnene og overnævnet har haft med at gøre, men det er ikke et synspunkt, jeg har kunnet komme igennem med i udvalget, og derfor har jeg frafaldet at stille ændringsforslag i så henseende.

Bortset fra de enkeltheder, jeg ønskede behandlet og ændret, og som jeg nævnte ved første behandling, herunder bestemmelserne om fredning af gedder i bestemte brakvandsområder og visse andre mindre betydende ting, havde jeg gerne set en ændring i saltvandsfiskerilovens § 1, stk. 2, som skulle åbne mulighed for, at udlændinge i ganske særlige tilfælde kunne få sæde i bestyrelsen i aktieselskaber, som har med fiskeri og dertil knyttede erhverv at gøre. Det vil være et godt og praktisk udslag af nordisk samarbejde, at man dog ikke fuldkommen spærrer af for adgangen til også på fiskeriets område at løfte visse opgaver i fællesskab. Jeg er også bekendt med, at i aktieselskabslovgivningen er der i forvejen for det første almindelig adgang for udlændinge til at eje aktier i disse selskaber og for det andet adgang for dem til at have sæde i bestyrelsen, men såvidt jeg husker bestemmelserne i aktieselskabsloven, er adgangen dog begrænset således, at de ingensinde kan få flertal i et aktieselskabs bestyrelse, og det sidste synes jeg er rimeligt. Jeg ville ønske, at man havde givet ministeren mulighed for, hvor forholdene i ganske særlig grad måtte tale derfor, at dispensere derfra.

Der kan jo komme tilfælde, måske i forbindelse med fiskeriet ved Grønland, hvor ganske særlige opgaver skal løses, eventuelt i forbindelse med udnyttelse af nye tekniske fremskridt, der måtte komme, og hvor betingelser stilles af dem, der har opfindelsesretten. Måske der andre steder på kloden kan blive opgaver af en sådan størrelsesorden, at det var rimeligt, om man løste dem i forening med andre, eller måske andre havde erfaringer, som dansk fiskeri kunne nyde godt af. Det ville da være heldigt, om man ikke var udelukket fra det samarbejde

med dem, som et fællesskab i en aktieselskabsbestyrelse betyder. Der næredes visse betænkeligheder, men nu forstår jeg, at den højtærede minister er villig til at overveje spørgsmålet med velvilje og eventuelt søge kontakt med de andre nordiske lande om spørgsmålet, og det takker jeg den højtærede minister for.

Jeg håber og tror, at disse tre love ikke vil hindre fiskerierhvervet i at blive udøvet bedst muligt i fremtiden. Der knytter sig for os alle meget store interesser til fiskerierhvervet og dets fremtid. Jeg håber også, at finansudvalget udfra samme hovedbetragtning og i erindring om, at fiskerierhvervet er ramt ganske særligt af prisudviklingen, vil imødekomme det ønske, som forskellige af partiernes ordførere gav tilslutning til under lovforslagenes første behandling i dette høje ting: at der må kunne findes en eller anden form, under hvilken man kan komme de allervanskeligst stillede fiskere til hjælp.

Hermed vil jeg på det radikale venstres vegne anbefale, at man stemmer for de tre foreliggende lovforslag.

Oluf Pedersen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Verner Larsen, ikke kan være tilstede i dag, skal jeg med et par ord anbefale lovforslagene og de stillede ændringsforslag.

Jeg skal særligt anbefale de ændringer, der er foreslået til § 7, som angår ålegårdsretten. Det drejer sig om ændringer, som blev foranlediget af den stilling, der blev indtaget af socialdemokratiet og retsforbundet; disse partier har jo med hensyn til ændringerne i § 7 stået på det samme standpunkt. Vi har tilføjet i betænkningen, at det vil være nødvendigt at finde frem til, at der overfor samfundet ydes vederlag for den i ålegårdsretten indeholdte naturskabte værdi i forbindelse med indførelsen af fuld grundskyld. Det fremgår af denne udtalelse, at vi ikke kan være varme på den kommission, der har været tale om — i og for sig var vi lige så lidt varme på den som det ærede medlem hr. Chr. Christiansen. Jeg er nemlig ikke enig med det ærede medlem hr. A. C. Normann i, at der skal finde en afløsning af ålegårdsretten sted. Det spørgsmål må løses ganske naturligt i forbindelse med indførelse af fuld grundskyld ved, at der ydes et vederlag af den, som har ålegårdsretten, men ikke således, at det offentlige overtager selve ålegårdsretten.

Fiskeriministeren (Knud Rée): Jeg takker udvalget for det udførte meget omhyggelige arbejde.